

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Domssøndag, Kristi kongedag – 24. november 2013

Prekentekest: Joh 9,39-41

Lesetekst I: 5 Mos 30, 15-20

Lesetekst II: 1 Kor 15, 22-28

Troens blick på Jesus

På kirkeårets siste søndag vil jeg innlede prekenen med å løfte fram hvilken verdi det gir å bli holdt ansvarlig. Ingen annen skapning enn mennesket holdes ansvarlig for sitt liv og sine handlinger. Vi er skapt av Gud, i hans bilde, og gitt i oppdrag å forvalte hans skaperverk. At Gud holder meg ansvarlig, bekrefter min verdi. Jeg er gitt ansvar, og skal stå til regnskap. De valg jeg gjør og de handlinger jeg velger, skal jeg en gang svare for. Hverken den klokkeste hund eller sterkeste arbeidshest holdes ansvarlig. Men jeg er et menneske. Min verdi er en annen. Jeg er gitt tanke og fornuft - og står ansvarlig for ham som skapte meg slik.

Kirkeårets siste søndag er Domssøndagen. Det er dagen da min verdi og mitt ansvar får sin endelige bekreftelse. Dommen er intet lunefullt innfall fra en hevngjerrig Gud, men et varslet møte med ham som gav meg verdi og holder meg ansvarlig. Prekentekesten er de tre siste versene av Joh kap 9, og bør leses i sammenheng med den foregående beretningen om Jesu helbredelse av den blindfødte. Både selve helbredelsen og - ikke minst - det at den skjedde på sabbaten, forarget fariseerne. De forhørte mannen, og kastet ham ut etter at han frimodig hadde hevdet at Jesus måtte komme fra Gud - siden han kunne gjøre en blind seende. Den blindfødte hadde ikke bare fått friske øyne. Han hadde fått se Jesus med troens blick og fått en ny innretning på livet.

Tilsynelatende konflikt

I møte med den blindfødtes tro og fariseernes vantro, taler Jesus om dommen: Til dom er jeg kommet til denne verden. Tilsynelatende i loddrett konflikt med hva han sier til Nikodemus i Joh 3,17: Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme veden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.

Konflikten er kun tilsynelatende. Nettopp Jesu kall til omvendelse og tro, setter mennesker på det valg som de i dommen møter konsekvensen av. Å vende Jesus ryggen nå, er å forskuttere det «Gå bort fra meg» som vil lyde fra Jesus når han feller den avgjørende dom (Matt 25,41; jfr Joh 5,24ff). Jesus velger ord knyttet til underet som nettopp har skjedd: De som ikke ser, skal bli seende, og de som ser, skal bli blinde. Med andre ord: Frelse og dom er knyttet til vårt møte med Jesus. Takker jeg nei til evangeliets gave, mister jeg troens blick på Jesus, uansett hva jeg ellers ser.

Blindhet og syn

Fariseerne aner brodden i Jesu ord, og spør om de også er blinde. De så jo nettopp på seg selv som åndelige veiledere, øyeåpnere for et folk som ikke kjente Herrens vei og vilje. Desto mer utfordrende måtte det være å høre Jesu svar: «nå sier dere: 'Vi ser!' Derfor blir deres synd stående». Fariseernes gode forsetter ble uten verdi når de forkastet Jesus og kastet ut ham som i møte med Jesus, hadde fått både friske øyne og troens blikkfeste. Ansvaret blir stort når regnskapets dag kommer. Frelsens mulighet ble dommens virkelighet.

Kongedagen

Domssøndag kalles nå også «Kristi kongedag». Det hjelper oss til å gi vår forkynnelse rett perspektiv. På kirkeårets siste søndag skal Jesu navn lyse. Han er Kongenes konge, som kommer til oss med frelse. Men frelsen er en gave som må tas imot. Nåde og tilgivelse er gaver som binder oss til Jesus i etterfølgelse og tjeneste. Våre tilhørere må også på denne dag få høre evangeliets ord om ham som gikk i dommen for oss. Den uskyldige som gikk i de skyldiges sted. Å ta ansvar for mitt liv, er å la Jesus ta ansvaret. På regnskapets dag vil han stå ved min side og la nåde gå for rett. Guds dom over Jesus på Golgata blir hans «FRIKJENT» over meg. Det ansvar jeg ikke levde opp til, tok Jesus og gikk Gud i møte i mitt sted. Min verdi fikk et dobbelt stempel: Ikke bare skapt i Guds bilde til ansvar og tjeneste, men tilgitt og frikjøpt av ham som døde og oppstod for meg. Også jeg skal fram for dommeren. Men jeg vil kjenne ham igjen som min frelser, og vil få høre hans «Kom hit, dere som er velsignet av min Far» (Matt 25,34).

Korsmerket dommer

Uten Jesus blir dommen en annen. Hverken på Domssøndag eller noen annen dag skal vi fortie at det også vil lyde et «Gå bort fra meg» på dommens dag. Å «spare» våre tilhørere for å konfronteres med fortapelsens mulighet, er å ta et ansvar vi ikke er gitt. Da taler vi annerledes enn Bibelen taler. Også på denne søndag skal vi sterkt og frimodig tale om kongen som ble tjeneren, om dommeren med korsmerkede hender, om Løven av Juda som var lammet som ble slaktet. Slik taler vi mennesker inn i frigjørende ansvar og evig verdi!

Svein Granerud

Leder for Misjons- og fellesskapsavdeling, Normisjon Norge. Nestleder i Israelsmisjons landsstyre.

svein.granerud@normisjon.no

Redaktøren for tekstverkstedet vårt takker alle som har skrevet en eller flere tekstkommentarer gjennom kirkeåret som nå ebber ut. Vi er på plass igjen neste søndag, gjennom hele det nye kirkeåret, og da vil det også være noen nye skribenter.

Paul Odland, misjonssekretær Stavanger